

פתח דבר

סיד קוטב,¹ מגדולי ההוגים של האסלאם הפונדמנטליסטי-אסלאמי, הוצא להורג ב-28 באוגוסט 1966 באשמת קשר נגד המשטר של גמאל עבד אל-נאצר במצרים. הגותו של קוטב, שבאופן פורמלי השתייך ל"אחים המוסלמים", סימנה תפנית באידיאולוגיה הפונדמנטליסטית שאת יסודותיה הניח מייסד "האחים המוסלמים", חסן אל-בנא, בשנות ה-30 וה-40 של המאה ה-20. אידיאולוגיה זאת הצמיחה דורות של לוחמי ג'האד שיצאו להיהרג במלחמה נגד הצלבנים בני המערב ונגד היהדות העולמית. היא זכתה לתפוצה חסרת תקדים, לתרגום לשפות רבות ולאהדה בקרב ציבורים אסלאמיים רחבים שאין להם כל קשר לפונדמנטליזם.

והנה למרות זאת, ולמרות העובדה שקוטב ותורתו ממלאים תפקיד חשוב גם באירועי ימים אלה בעולם האסלאם, הם היו עד לאחרונה בבחינת ספר חתום לקורא העברי. ספרו החשוב של קוטב, **ציוני דרך**, ראה אמנם אור בעברית ב-2011,² אך לא היה בו די למנוע פרשנים וחוקרים מלדון בהגותו במידה מסוימת של רדידות. זאת תוך הצמדת שמות תואר כמו "רדיקלית", "מיליטנטית" ו"קיצונית", ובלי לנסות לרדת לשורשיה ולמושגי היסוד שלה.

אנחנו מתכבדים להגיש בזאת תרגום לעברית של שניים מכתביו החשובים של קוטב, **העתיד שייך לדת האסלאם** ו**מלחמתנו ביהודים**. שני הספרים בעלי אופי פולמוסי ומציגים את עמדתו הלוחמנית של קוטב כלפי שתי "מתחרותיה" המונותאיסטיות של

1. להלן: קוטב.

2. סיד קוטב, **מניפסט האסלאם הרדיקלי** – ציוני הדרך, תרגום מערבית והערות שוש בן ארי, הוצאת רסלינג, תל-אביב 2011.

